

**ІНСТИТУТ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ
ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ ЗАЙНЯТОСТІ УКРАЇНИ**

ГРИНЧИШИН СЕРГІЙ СЕРГІЙОВИЧ

УДК 351:316.3/.4

**МЕХАНІЗМИ РЕАЛІЗАЦІЇ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ В УМОВАХ
ГЛОБАЛІЗАЦІЇ**

25.00.02 – механізми державного управління

АВТОРЕФЕРАТ

дисертації на здобуття наукового ступеня
кандидата наук з державного управління

КИЇВ – 2020

Дисертацією є рукопис.

Робота виконана в Інституті підготовки кадрів державної служби зайнятості України.

Науковий консультант – доктор наук з державного управління, доцент
ДУБИЧ Клавдія Василівна,
Інститут підготовки кадрів державної служби зайнятості України, завідувачка кафедрою публічного управління та адміністрування.

Офіційні опоненти: доктор наук з державного управління, професор
КРАВЧЕНКО Мілена В'ячеславівна,
Національна академія державного управління при Президентові України, професор кафедри соціальної і гуманітарної політики;

кандидат наук з державного управління
ВИШНЕВСЬКА Олена Антонівна,
Державна служба статистики України, директор департаменту поширення інформації та комунікацій.

Захист відбудеться *28 квітня 2020 року о 12-й годині* на засіданні спеціалізованої вченої ради Д 26.891.02 Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості України за адресою: 03038, м. Київ, вул. Нововокзальна, 17, ауд 201.

Із дисертацією можна ознайомитись у бібліотеці Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості України за адресою: 03038, м. Київ, вул. Нововокзальна, 17.

Автореферат розісланий *26 березня 2020 року*.

Вчений секретар
спеціалізованої вченої ради

М. З. Масик

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми. Сталий розвиток будь-якого суспільства обґрунтовано пов'язується з молоддю, яка виступає прогресивною та діяльнісною соціальною групою. Крім того молоде покоління є найбільш продуктивним у вирішенні соціально-демографічного питання. Від молоді безпосередньо залежить природний процес зміни поколінь, що забезпечує чисельне оновлення населення країни та гарантує подальше існування нації. Молодь завжди крокує у фарватері суспільно-політичних реформ держави, швидко реагує на інноваційні зрушення та впровадження різноманітних суспільних змін. Саме здатність молоді до активних дій і творчих зрушень відіграє визначальну роль у процесі формування перспектив державотворчого процесу. Таким чином, для розвитку кожної країни одним із головних стратегічних завдань є формування та втілення в життя ефективної, зваженої, соціально спрямованої державної молодіжної політики.

Молодіжна політика будь-якої держави завжди має орієнтуватися на майбутнє і пов'язаною з певними змінами, що відбуваються в суспільстві. У цьому аспекті, зважаючи на її мету і характер, вона принципово відрізняється від будь-якої державної політики. З огляду на процеси глобалізації впровадження ефективної державної молодіжної політики в нашій країні має бути визнане особливим та пріоритетним напрямом діяльності держави. Таким чином, на сьогодні гостро постає необхідність аналізу поетапного формування механізмів молодіжної політики, підвищення ролі та значення державних інституцій у розробці та здійсненні практичних кроків, спрямованих на вирішення актуальних проблем молоді.

В сучасному світі молодіжну політику слід розглядати як інструмент стратегічного розвитку держави, що забезпечує геополітичну конкурентоспроможність країни, сприяє перспективному розвитку суспільства та регіональних громад. Науково обґрунтований аналіз, середньострокові та довгострокові прогнози суспільного розвитку пов'язують його ефективність та успішність з майбутньою переорієнтацією суспільства на засади самоорганізації.

Характерною ознакою майбутнього суспільства має стати самоорганізація політично свідомих громадян та їх об'єднань, тісна взаємодія останніх з бізнесом та органами державної влади. Водночас, слід зазначити, що традиційна система виховання та освіти молоді, як і чинна державна молодіжна політика та громадські організації, не сприяли цілеспрямованому вихованню молоді на принципах самостійності й відповідальності, її повноцінній адаптації до вимог та умов самоорганізованого суспільства.

Проблеми реалізації державної молодіжної політики, її соціальний, правовий, управлінський аспекти були висвітлені у значній кількості наукових праць зарубіжних та вітчизняних науковців. Зокрема, теоретичні засади функціонування молодіжної політики досліджували: О. Балакірєва, В. Барабаш, А. Шаповалов, Н. Василенко, В. Васютинський, А. Гавловська, І. Гайванович, Ю. Галабурда, Л. Гиренко, В. Головенько, Л. Грінін, В. Духневич, М. Канавець, Г. Карімов, А. Квітка та ін.; механізми формування та реалізації молодіжної політики: І. Артеменко, В. Баглик, О. Каретна та ін.; зарубіжний досвід

формування та реалізації молодіжної політики: Є. Баразгова, Є. Бородін, В. Волик, Н. Горішна, Т. Гостєва, М. Гуцалова, М. Кербаль та ін.; проблеми та можливі шляхи удосконалення молодіжної політики в Україні: О. Білоус, Л. Борданова, А. Васильєв, М. Головатий, К. Захаренко, А. Карнаух, В. Коваль, Г. Коваль та ін. Крім того, захищено дисертації, в яких досліджується низка окремих питань, що стосуються аспектів формування і реалізації державної молодіжної політики, соціалізації молоді. Серед них варто виділити роботи Л. Кривачука, А. Мінаєва, Ю. Поліщука, М. Дідуха, В. Шульги, Ю. Криворученка, Ю. Щотової, Н. Юрія та ін. Водночас, подальший розвиток молодіжної політики в умовах глобалізації потребує розробки та наукового обґрунтування особливостей упровадження механізмів її реалізації в умовах децентралізації, що зумовило вибір теми, мету та завдання наукового дослідження.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дана дисертаційна робота виконана відповідно до науково-дослідної теми кафедри публічного управління та адміністрування ІПК ДСЗУ «Управління інноваційно-інвестиційним розвитком регіону в умовах децентралізації та регіональної демократії» (державний реєстраційний номер 0118U005266), щодо якої автором досліджені особливості взаємодії влади та громадськості, конкретизована участь молоді у процесах прийняття та реалізації державно-управлінських рішень, запропоновані шляхи формування та реалізації державної молодіжної політики в умовах глобалізації. Результати дисертаційного дослідження знайшли своє відображення в освітньо-професійній програмі підготовки другого освітнього рівня «магістр» спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування у модулі «Формування та реалізація публічної політики».

Мета та завдання дослідження. *Метою* дисертації є теоретико-методологічне обґрунтування особливостей формування та реалізації державної молодіжної політики в умовах глобалізації.

Для досягнення поставленої мети було визначено такі *завдання*:

- дослідити сутність та складові молодіжної політики, а також особливості реалізації молодіжної політики в умовах глобалізації;
- з'ясувати місце і роль молодіжної політики в системі публічної політики та проаналізувати нормативно-правове забезпечення молодіжної політики в країнах Європи, охарактеризувати моделі та механізми реалізації молодіжної політики в Європі;
- здійснити аналіз загальноєвропейських та національних структур, відповідальних за реалізацію молодіжної політики у країнах Європи та окреслити можливості реформування молодіжної політики України на основі європейського досвіду;
- запропонувати шляхи формування та реалізації державної молодіжної політики в умовах глобалізації та децентралізації;
- окреслити перспективні напрями вдосконалення державної молодіжної політики в Україні;
- охарактеризувати механізми впровадження державної молодіжної політики в Україні на прикладі Київської області.

Об'єкт дослідження – державна молодіжна політика в умовах глобалізації.

Предмет дослідження – механізми реалізації молодіжної політики в умовах глобалізації.

Методи дослідження. Для виконання поставлених завдань дослідження використано загальнонаукові та спеціальні методи: аналізу та синтезу – для деталізації об'єкта дослідження; узагальнення – для розкриття теоретико-методологічних засад реалізації механізмів молодіжної політики в умовах глобалізації; порівняльний та систематизації – для вивчення нормативно-правового забезпечення реалізації молодіжної політики; системний – для розкриття концептуальних основ молодіжної політики в умовах глобалізації; логічний, діалектичний, узагальнення, комплексного і системного підходів – для вдосконалення понятійного апарату дослідження; статистичного аналізу, порівняння та узагальнення – при дослідженні особливостей реалізації механізмів молодіжної політики; графічний – для наочного зображення тенденцій розвитку механізмів молодіжної політики; моделювання – для розроблення напрямів удосконалення механізмів реалізації молодіжної політики; абстрактно-логічний – для теоретичного узагальнення й формулювання висновків та пропозицій.

Методологічною базою дослідження є наукові праці вітчизняних і зарубіжних учених, зокрема офіційні публікації міжнародних організацій.

Інформаційну та емпіричну базу дослідження складають нормативні документи органів державної та регіональної влади, статистичні й соціологічні дані, матеріали, опубліковані в періодичних виданнях та мережі Інтернет.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в теоретико-методологічному обґрунтуванні особливостей формування та реалізації державної молодіжної політики в умовах глобалізації, а також розробці практичних рекомендацій щодо удосконалення діяльності органів влади у даній сфері.

Найсуттєвіші результати дисертаційної роботи, що містять наукову новизну, конкретизовано в таких наукових положеннях:

уперше:

– розроблено механізм упровадження державної молодіжної політики в Україні на території Київської області, що включає такі елементи, як інформаційно-комунікаційний, адміністративно-територіальний, інвестиційний, маркетинговий, інноваційний, інтеграційний, передбачає використання таких інструментів, як: нормативно-правова база, молодіжні органи управління, фінансування молодіжних програм, цільові молодіжні програми, соціальні служби для молоді, створення робочих місць, молодіжні структури та центри, стипендії, гранти та премії, молодіжні пільги, житлова молодіжна політика, молодіжна освітня політика, молодіжні громадські організації, в результаті застосування якого очікується розвиток творчого потенціалу молодого покоління, основних соціально-економічних показників його життя та діяльності з метою якомога ширшого залучення до реалізації процесів державотворення. Крім того, важливим наслідком є гармонізація української нормативно-правової бази та організаційних механізмів у сфері молодіжної політики з найкращими європейськими стандартами;

удосконалено:

– ідентифікацію складових молодіжної політики, серед яких: громадянське представництво молоді на рівні місцевих громад; інтеграція молоді у процес формування політики розвитку міста; залучення молоді до процесу реалізації проектів щодо розвитку міста; розвиток у молоді компетентнісних якостей, необхідних для формування та реалізації політики розвитку міста;

– класифікацію інструментів реалізації молодіжної політики, серед яких: нормативно-правова база, молодіжні органи управління, фінансування молодіжних програм, цільові молодіжні програми, соціальні служби для молоді, створення робочих місць, молодіжні структури та центри, стипендії, гранти та премії, молодіжні пільги, житлова молодіжна політика, молодіжна освітня політика, молодіжні громадські організації;

– підхід до ідентифікації категорії «молодіжна політика» як комплексний напрям розвитку теоретико-методологічних, науково-практичних, ідеологічних засад реалізації державних програм, спрямованих на інтеграцію молоді у процес державотворення, залучаючи їх інтелектуальний і творчий потенціал у процесі даної діяльності. При цьому до об'єктів молодіжної політики зараховуються громадяни, що мають вік орієнтовно 14-35 років; організації молодіжного та дитячого типу; до суб'єктів – владні органи, що займаються втіленням молодіжної політики, та інші юридичні і фізичні особи, які реалізують молодіжну політику;

– ідентифікацію пріоритетних принципів молодіжної політики, серед яких варто виділити: захист прав молодого покоління; забезпечення пропаганди як способу довести необхідність здорового способу життя; спортивний та фізичний розвиток молодого населення; дух патріотичності серед молоді; рівні можливості щодо своєї реалізації, яка досягається молодою особою; гармонізацію заходів комплексного міжвідомчого характеру щодо вирішення головних проблемних питань та потреб молодих громадян; залучення молоді до процесів прийняття рішень; забезпечення міжнародної співпраці у сфері молодіжної політики;

– класифікацію функцій, які повинен виконувати на національному рівні центральний орган виконавчої влади, що передбачає формування та впровадження молодіжної політики: забезпечення нормативно-правової сфери; визначення положень стратегічного розвитку та пріоритетних напрямів, які включає молодіжна політика; сприяння підвищенню кваліфікаційного рівня молодих спеціалістів; методичне забезпечення, враховуючи міжнародний досвід та кращі практичні розробки; фінансове забезпечення або участь у залученні інвестицій для втілення проектів, програм та ін.;

– напрями здійснення ефективної реалізації молодіжної політики в об'єднаних територіальних громадах: забезпечення необхідної інфраструктури молодіжної політики, зокрема її організаційної та фінансової складової; забезпечення роботи, яка виконується молодіжними центрами та молодіжними працівниками; підтримка розвитку інститутів громадянського суспільства; міжгалузеві та міжсекторальні взаємозв'язки молодіжної діяльності; оцінка ефективності молодіжної роботи і звіт перед громадянами про результати роботи

з молодими людьми; забезпечення можливості для участі молоді та молодіжного громадського контролю;

набули подальшого розвитку:

– структура механізмів реалізації молодіжних політик, які включають: розроблення законодавчих норм та актів для підтримки молодіжних політик; створення інституційних середовищ усіх політичних рівнів для вирішення проблемних питань молодих громадян; розроблення і запровадження процедури із забезпечення молодих людей робочими місцями; забезпечення соціальної підтримки для молодих людей; підтримку діяльності, яку здійснюють молодіжні об'єднання; розробка та реалізація багатоаспектних програм молоді, що мають цільове спрямування; підтримку, скеровану на спеціальні молодіжні фонди;

– основні форми роботи спеціальних структур у сфері зайнятості молоді, серед яких: забезпечення професійного навчання та підвищення кваліфікації молоді шляхом направлення молодих спеціалістів на стажування на підприємствах, в установах та організаціях, збільшення обсягів навчання за індивідуальним замовленням роботодавців; проведення професійної орієнтації, надання інформаційних і консультативних послуг; створення баз даних про молодь, яка до них звертається з приводу працевлаштування та про вакансії для молоді, які існують на підприємствах регіону; забезпечення вторинної та тимчасової зайнятості шляхом їх залучення до учнівських і студентських трудових загонів, молодіжних трудових об'єднань, громадських робіт тощо.

Практичне значення отриманих результатів полягає в тому, що теоретичні положення, висновки та рекомендації, розроблені автором і запропоновані у дисертації, можуть бути використані для удосконалення державної молодіжної політики в Україні, що сприятиме залученню інвестицій у дану сферу. Крім того, впровадження запропонованих заходів дозволить спростити процеси соціалізації молоді, підвищити увагу до індивідуума, як суб'єкта соціально-економічного розвитку в контексті поглиблення процесів глобалізації та європейської інтеграції.

Наукові висновки та теоретичні положення дисертаційної роботи фактично доведені до рівня конкретних пропозицій і практичних рекомендацій для використання в галузі державного управління. Зокрема, окремі положення дослідження використовувались: Баришівською районною радою Київської області (довідка щодо впровадження від 28 травня 2019 року); Київською міською митницею ДФС (акт щодо впровадження від 29 травня 2019 року); Київською обласною державною адміністрацією (довідка щодо впровадження від 03 червня 2019 року); Міжрегіональним управлінням Національного агентства України з питань державної служби у місті Києві, Київській, Чернігівській та Черкаській областях (довідка щодо впровадження від 18 липня 2019 року).

Отримані результати можуть бути використані для подальших науково-дослідних розробок теоретико-методологічних питань, пов'язаних з застосуванням механізмів державної молодіжної політики в Україні.

Особистий внесок здобувача. Основні теоретичні положення та розробки в межах дослідження, зокрема ті, що характеризують його наукову новизну і практичне значення результатів, отримані автором особисто.

Апробація результатів дисертації. Основні положення дисертаційної роботи були презентовані та обговорені на міжнародних і всеукраїнських науково-практичних конференціях: VI Всеукраїнській науково-практичній конференції студентів та аспірантів «Організаційно-управлінські та психологічні аспекти сучасного ринку праці України» (м. Київ, 27 листопада 2017 року), XI регіональній науково-практичній конференції за міжнародною участю «Проблеми управління соціальним і гуманітарним розвитком» (м. Дніпро, 1 грудня 2017 року), IX науково-практичній конференції «Правові аспекти публічного управління: теорія та практика» (м. Дніпро, 7 грудня 2017 року), VI науково-практичній конференції «Європейська інтеграція в контексті світових глобалізаційних процесів» (м. Одеса, 15 грудня 2017 року), науково-практичній конференції «Науково-практичне забезпечення децентралізації надання послуг в об'єднаних територіальних громадах» (м. Київ, 18 квітня 2018 року), науково-практичній конференції «Публічна служба в модерній державі» (м. Київ, 13 червня 2018 року), Всеукраїнській науково-практичній конференції «Форум прямої демократії» (м. Київ, 4 грудня 2018 року); круглому столі «Проблематика процесу децентралізації надання послуг в об'єднаних територіальних громадах» (м. Київ, 18 квітня 2019 року).

Публікації. Наукові результати дисертаційної роботи опубліковано у 15 наукових працях, у тому числі: 6 статей у наукових фахових виданнях України з державного управління, 1 стаття в зарубіжному науковому виданні та 8 тез у матеріалах науково-практичних конференцій.

Структура та обсяг дисертації. Дисертаційна робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Повний обсяг дисертації становить 239 сторінок, із них 216 сторінок основного тексту, включаючи 10 таблиць та 11 рисунків. Список використаних джерел налічує 200 найменувань.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ РОБОТИ

У **вступі** обґрунтовано вибір, актуальність і стан розробки теми дисертаційної роботи, подано її загальну характеристику, вказано на зв'язок дисертації з науково-дослідними роботами, визначено мету, завдання, об'єкт, предмет, охарактеризовано методологічну базу, наукову новизну та практичну значущість одержаних результатів, наведено дані щодо апробації та опублікування результатів дослідження.

У **першому розділі** – *“Принципи, моделі, механізми молодіжної політики”* – з'ясовано сутність та складові молодіжної політики, а також особливості реалізації молодіжної політики в умовах глобалізації, місце і роль молодіжної політики в системі публічної політики.

Проаналізовано основні підходи науковців до визначення поняття «молодіжна політика» та запропоновано авторське визначення, відповідно до якого під молодіжною політикою слід розуміти комплексний напрям розвитку теоретико-методологічних, науково-практичних, ідеологічних засад реалізації державних програм, спрямованих на інтеграцію молоді у процес

державотворення, залучаючи її інтелектуальний і творчий потенціал у процесі даної діяльності. До об'єктів молодіжної політики належать громадяни віком орієнтовно до 35 років, організації молодіжного та дитячого типу; до суб'єктів – владні органи, що займаються втіленням молодіжної політики, та інші юридичні й фізичні особи, які реалізують молодіжну політику.

З'ясовано, що до складових реалізації молодіжної політики варто зарахувати наступні: громадянське представництво молоді на рівні місцевих громад; інтеграцію молоді у процес формування політики розвитку міста; залучення молоді до процесу реалізації проектів із розвитку міста; розвиток у молоді компетентнісних якостей, необхідних для формування та реалізації політики розвитку міста.

Перша складова передбачає врахування позиції молодих громадян, звертає увагу на їх проблеми та ініціативи, коли йдеться про прийняття таких рішень на місцевому рівні, які впливають на їхнє життя. Обґрунтовуються та визначаються основні принципи формування представницьких органів молодого покоління на місцевому рівні, в тому числі Другою складовою визначаються повноваження та процедури впливу молодих громадян на процеси прийняття рішень владою. Він забезпечується чотирма основними функціями: проектним аналізом та аналізом уже прийнятих владою рішень, стимулюванням нормотворчих ініціатив, розвитком партнерських молодіжних ролей під час прийняття рішень та громадського контролю.

Третьою складовою забезпечується система поетапного залучення молодих людей до вирішення проблемних питань місцевих громад. Основними його складовими є: «Міські волонтерські програми», що є набуттям досвіду участі молоді як громадян, участь у міні-грантах для груп, що керуються ініціативою, не маючи статусу юридичної особи, що є першим досвідом вирішення проблем молоді на рівні молодіжних груп, надання грантів на соціальні замовлення міст для певного громадського об'єднання для вирішення проблем місцевих громад. Використання сучасних технологій, таких як, наприклад, молодіжний банк, фонди, які займаються розвитком громад, та інших, що дасть змогу широко залучати молодих громадян до активної діяльності.

Четвертою складовою регулюється забезпечення розвитку компетентності молодих громадян щодо основних засад місцевого управління, молодіжних ролей та втілення можливості моделей запровадженням таких напрямів навчання: 1. Спеціальні учбові курси для середньої школи, що навчають основам місцевого управління. 2. Тренінгова система для студентських груп вищих навчальних закладів з основ місцевого управління. Тренінги можуть проводитися підготовленою молодіжною особою, громадською організацією або спеціалістами держустанов (у тому числі ЦСССДМ). 3. Неформальний вид освіти молодих людей – шляхом формування та поширення серед них людей інформаційного матеріалу, що стосується моделей життя та їх можливостей.

Доведено, що протягом років незалежності українським урядом були добре побудовані та структуровані механізми втілення молодіжних політик, що включають: розроблення законодавчих норм та актів для підтримки молодіжних політик; створення інституційних середовищ усіх політичних рівнів для

вирішення проблемних питань молодих громадян; розроблення і запровадження процедури забезпечення молодих людей робочими місцями; забезпечення соціальної підтримки молодих людей; підтримку роботи, яку виконують молодіжні об'єднання; розробку і реалізацію багатоаспектних програм молоді, що мають цільове спрямування; підтримку, скеровану на спеціальні молодіжні фонди.

У другому розділі – *“Формування та реалізація молодіжної політики на основі європейського досвіду”* – проаналізовано нормативно-правове забезпечення молодіжної політики в країнах Європи; охарактеризовано моделі та механізми реалізації молодіжної політики в Європі; здійснено аналіз загальноєвропейських і національних структур, відповідальних за реалізацію молодіжної політики у країнах Європи, та окреслено можливості реформування молодіжної політики України на основі європейського досвіду.

На підставі аналізу загальноєвропейських та національних структур, відповідальних за реалізацію молодіжної політики, з'ясовано, що європейською інституційною системою, яка належить до молодіжної політики, пройдено багато етапів на шляху становлення і прогресу. У наш час вона є цілком дійовим механізмом утілення молодіжної політики регіонального рівня. Зміни в управлінських процесах щодо молодіжної сфери формують низку нових вимог і завдань щодо забезпечення необхідних передумов і можливостей задля результативної роботи молодіжної політики національного і загальноєвропейського простору та повноцінної самореалізації молоді, її інтеграції до суспільного середовища. Саме від гнучкості, оперативності та здатності до перетворень відповідно до політики Європейського Союзу залежатиме, передусім, рівень інтеграції молоді в суспільно-політичну діяльність, у тому числі стосовно процесу, який має забезпечити стабільне, здорове і процвітаюче європейське співтовариство в цілому.

Що стосується можливості реформування молодіжної політики України на основі європейського досвіду, то, зважаючи на досвід Європи, Україна повинна знизити вікові межі визначення «молоді». На нашу думку, доцільно встановити верхню вікову межу до 30 років. Крім цього, державними владними органами та органами влади на місцях повинна забезпечуватися: активніша співпраця з молоддю, залучення їх до процесів розроблення і втілення молодіжної політики державного, регіонального та місцевого рівня, активніша взаємодія з громадськими об'єднаннями цієї сфери. Здійснивши аналіз утілення молодіжної політики різних держав, можна підсумувати, що доцільними для України є наступні кроки: використання французького та великобританського досвіду та посилення ролі самоорганізації шкіл, коледжів та університетів. Така діяльність актуальна для нашої держави, зважаючи на важливість у виявленні потенційного лідерського складу країни, її еліти, вироблення у нього навиків управління колективом у межах самоорганізації; застосування німецького досвіду щодо структури, яка притаманна молодіжній політиці згідно загальнонаціонального та місцевого рівнів, і щодо підтримки державою молодіжних підприємницьких форм діяльності; відновлення студентських будівельних (трудова) загонів, використавши білоруський досвід щодо міжнародного обміну цими структурами,

як невід'ємної складової діяльності молодіжних трудових рухів; покращення якісного кадрового складу, що функціонує у сфері молодіжної політики. Необхідність посилення такого напрямку у нашій державі зумовлене браком професійних кадрів соціального, педагогічного профілю по роботі з молоддю, фахівців психолого-медичної спеціалізації, що займалися б вирішенням молодіжних проблем; створити умови для розвитку самоорганізації молодіжної діяльності на місцевому рівні на громадській моделі молодіжної політики Великобританії.

У **третьому розділі** – *“Оптимізаційні напрями розвитку молодіжної політики в Україні в умовах глобалізації”* - запропоновано шляхи формування та реалізації державної молодіжної політики в умовах глобалізації, окреслено особливості децентралізаційних процесів; перспективні напрями вдосконалення державної молодіжної політики в Україні; охарактеризовано механізми впровадження державної молодіжної політики в Україні на прикладі Київської області.

Аналіз формування та реалізації державної молодіжної політики в умовах глобалізації та децентралізації дав змогу з'ясувати, що реформа місцевого самоврядування та територіальної організації влади є невід'ємною складовою стратегічного оновлення в Українській державі. Децентралізаційні процеси змінюють нашу країну та витісняють пострадянський тип управлінської системи. Передача повноважень та потужних фінансових ресурсів у місцеве розпорядження дала змогу підвищити спроможності територіальних громад. Водночас їх сучасний і майбутній стан базується саме на свідомій та обізнаній українській молоді.

Встановлено, що подальший розвиток та реалізація молодіжної політики в умовах глобалізації передбачає виконання таких кроків: посилення заходів, спрямованих на забезпечення молодих людей комплексом необхідних умов для їх цілісного вдосконалення; посилення співпраці різних інституцій з метою організації ефективного виконання молодіжної політики; забезпечення цільової спрямованості програм розвитку наявного потенціалу молоді; розробка сучасної методології та інноваційного інструментарію розвитку молодіжного потенціалу; створення осередків розвитку неформального типу освіти з метою профорієнтації молодих людей; запровадження партисипативних технологій для активного долучення молоді до процесу державного будівництва; забезпечення необхідних умов для створення центрів розвитку; активізація інвестиційної діяльності у сфері реалізації молодіжної політики; забезпечення механізмів розвитку та раціонального спрямування трудового потенціалу молодих людей; створення необхідних умов для залучення молодих людей до участі в реалізації міжнародних проєктів; забезпечення умов для зростання інформаційно-комунікаційних компетентностей молоді; створення умов для участі науково-дослідних установ у моніторингу та коригуванні молодіжної політики. Запропоновано механізм упровадження державної молодіжної політики в Україні на прикладі Київської області (див. рис. 1).

За мету поставлено забезпечити єдність українського суспільства та зміцнити українську державність, організувати якісну та ефективну співпрацю,

рівноправні відносини молоді, громадських організацій, органів державної влади та місцевого самоврядування, а також організацій громадянського суспільства.

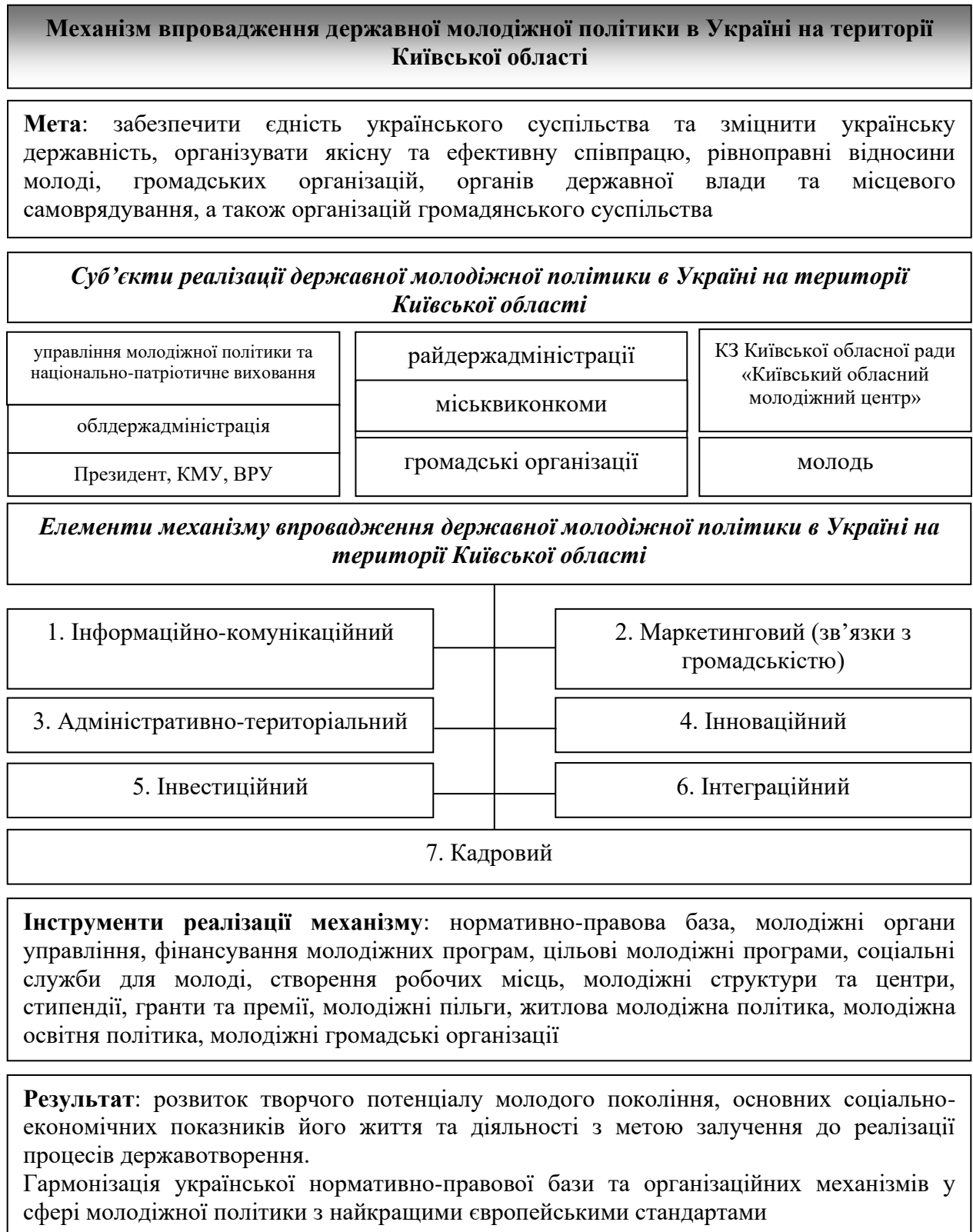

Рис. 1. Механізм впровадження державної молодіжної політики в Україні на території Київської області

Органом, що забезпечує координацію дій між тими особами, які втілюють проект, і тими, які його контролюють, визначає послідовність взаємної поінформованості (із зазначенням певних термінів) та звітну функцію, є

управління молодіжної політики та національно-патріотичного виховання, підпорядковане Київській обласній державній адміністрації.

Зважаючи на розглянуті проблеми та наявні нині безпрецедентні виклики доцільним видається здійснення низки кроків за окремими елементами механізму впровадження державної молодіжної політики в Україні на території Київської області:

1. Українські молодіжні громадські організації мають приділяти більше уваги використанню інформаційно-комунікаційної технології, до якої належать: комунікаційні канали веб-сайтів, веб-маркетинг та соціальний медіа-простір; соціальні мережі, крім популярних, таких як Facebook, Twitter, Instagram, Pinterest, YouTube, LinkedIn, особлива увага приділяється мережі Instagram, яка посіла першу позицію за популярністю серед соціальних мереж; e-mail-сповіщення (щоквартальні розсилки повідомлень від європейських молодіжних організацій); суворе дотримання норм спілкування у всесвітній мережі.

2. Молодіжні громадські організації повинні активніше залучати новітні PR-розробки та проводити обов'язкову щорічну моніторингову PR-діяльність (програму наступного року можна формувати тільки за результатами моніторингу попередньої діяльності).

3. Сприяння поширенню започаткованої практики створення рекомендацій влади обласного значення щодо включення молодіжної політики до статутів об'єднаних територіальних громад як одного із головних напрямів роботи місцевих громад та застосування інноваційних прийомів у молодіжній роботі, велика частина яких вже розроблена та втілена в окремих областях, районах, містах, селищах і селах та певною мірою в деяких об'єднаних територіальних громадах. Наразі є необхідні передумови для поширення цього досвіду у всіх адміністративно-територіальних одиницях держави, в тому числі це: існування організаційної інфраструктури (підрозділів органів місцевого самоврядування щодо роботи з молоддю), здатність ініціювання та координації впровадження інновацій; підготовка кадрів цих підрозділів (хоча їх кількість, матеріальне заохочення, а подекуди й підготовка ще не достатні); велика кількість активних громадських об'єднань, у тому числі молодіжних та дитячих, волонтерських рухів (зокрема йдеться не лише про активістів молодіжних об'єднань, оформлених юридично, а про значно ширше коло утворень, мереж та ін., які доцільно залучити до роботи); часткова підтримка інноваційних упроваджень у вигляді грантів донорських організацій і програм.

4. Важлива умова для наступних етапів перехідного децентралізаційного періоду до моменту, коли нові об'єднані територіальні громади не сконцентрують достатньої кількості своїх ресурсів на роботі з молодими людьми, є достатнє державне фінансове забезпечення інновацій щодо реалізації такого напрямку, як місцева молодіжна політика.

5. Слід забезпечувати продовження співпраці з міжнародними донорськими проектами та організаціями для їх залучення до процесу втілення ініціатив молоді на загальнонаціональному, регіональному та місцевому рівнях.

6. У межах залучення молодих людей до децентралізаційних процесів слід забезпечити розширення їх участі в обговореннях нормативно-правових положень

з питань реформування; у регламентах об'єднаних територіальних громад ввести процедури забезпечення гідних представників молодих людей, гарантування їх свобод та інтересів, механізмів узгодження молодіжних потреб з інтересами об'єднаних територіальних громад загалом; здійснювати навчальну функцію щодо місцевих владних органів та активної молоді згідно з існуючими формами самоврядування та роллю громадян у прийнятті та втіленні рішень, налагодження громадських діалогів, участь молодих людей у бюджетних процесах, дослідженні якості обслуговування, залучення їх до вирішення питань місцевого рівня.

7. Щодо такого напрямку, як кадрове забезпечення, освіта та професійний досвід, доцільною є: рекомендація підрозділам, які проводять роботу з молодими людьми, органам виконавчої влади та органам влади на місцях усіх рівнів використовувати зазначені інтернет-ресурси, поповнення бази зразками особистого досвіду, формування оцінки програм, обговорення їх на відповідних інтернет-форумах, залучення активістів місцевих громадських об'єднань, волонтерських рухів та інших зацікавлених об'єднань; на основі аналізу зазначених даних створювати вихідні матеріали для щорічного всеукраїнського конкурсу інноваційних видів діяльності молоді з певними процесами на місцях; постійне здійснення моніторингу задоволення молодих людей молодіжною політикою держави з оприлюдненням результатів у вільному доступі; підготовка методичних матеріалів для органів державної влади та влади на місцях з питань ініціювання координації зусиль об'єднань, які працюють з молодими людьми, місцевих освітніх органів, органів охорони здоров'я, фізичної культури і спорту, МВС, соцслужб, рад молоді щодо перспективної моделі впровадження молодіжних інновацій та досвіду ефективних міжнародних і національних практичних надбань їх застосування; посилення кадрової підготовки для роботи з молодими людьми за допомогою постійно діючого тренінгу загальноукраїнського рівня щодо впровадження форм інноваційного типу в молодіжну роботу з наступною тренінговою діяльністю на місцях (тренінги для тренерського складу та створення мережі тренерів і фахівців).

Важливими інструментами реалізації механізму є: нормативно-правова база, молодіжні органи управління, фінансування молодіжних програм, цільові молодіжні програми, соціальні служби для молоді, створення робочих місць, молодіжні структури та центри, стипендії, гранти та премії, молодіжні пільги, житлова молодіжна політика, молодіжна освітня політика, молодіжні громадські організації.

Як результат, очікується розвиток творчого потенціалу молодого покоління, основних соціально-економічних показників його життя та діяльності, що справлятиме позитивний вплив на реалізацію процесів державотворення. Крім того, важливим здобутком є гармонізація української нормативно-правової бази та організаційних механізмів у сфері молодіжної політики з найкращими європейськими стандартами.

Таким чином, реалізація молодіжної політики на регіональному рівні (на прикладі Київської області) є системним процесом, у який включено безліч галузевих і територіальних інститутів, покликаних вирішувати важливі для

молоді проблеми у сфері освіти, виховання, зайнятості, охорони здоров'я, дозвілля тощо.

ВИСНОВКИ

У дисертаційній роботі вирішено актуальне наукове завдання, яке полягає в теоретико-методологічному обґрунтуванні особливостей формування та реалізації державної молодіжної політики в умовах глобалізації, а також розробці практичних рекомендацій щодо вдосконалення діяльності органів влади у даній сфері. Результати, отримані в процесі дослідження, підтверджують досягнення поставленої мети й вирішення завдань, дають підстави сформулювати наступні висновки і практичні рекомендації:

1. Досліджено сутність та складові молодіжної політики, а також особливості реалізації молодіжної політики в умовах глобалізації. За результатами дослідження сутності та складових молодіжної політики запропоновано власне визначення поняття «молодіжна політика». Під молодіжною політикою слід розуміти комплексний напрям розвитку теоретико-методологічних, науково-практичних, ідеологічних засад реалізації державних програм, спрямованих на інтеграцію молоді у процес державотворення, залучаючи їх інтелектуальний і творчий потенціал у процесі даної діяльності. Серед складових молодіжної політики варто виділити наступні: громадянське представництво молоді на рівні місцевих громад; інтеграцію молоді у процес формування політики розвитку міста; залучення молоді до процесу реалізації проектів щодо розвитку міста; розвиток у молоді компетентнісних якостей, необхідних для формування та реалізації політики розвитку міста (спеціальні учбові курси для середньої школи, що навчають основам місцевого управління; тренінгова система для студентських груп вищих навчальних закладів з основ місцевого управління. Тренінги можуть проводитися підготовленою молоддю особою, громадською організацією або спеціалістами держустанов (у тому числі ЦСССДМ); неформальний вид освіти молодих людей – шляхом формування та поширення серед них людей інформаційного матеріалу, що стосується моделей життя та їх можливостей). Сучасна молодь соціалізується в рамках глобального знання, глобальних комунікацій та технологій. Глобалізація призводить до соціальної диференціації, заснованої на розриві між тими, хто добре володіє технологічними інноваціями і має до них доступ, і тими, хто не має таких знань і, відповідно, повного доступу. Цей розрив на індивідуальному, і на груповому рівні, приховує нові ризики та виклики глобалізації. В аспекті глобалізаційних процесів спостерігається актуалізація молодіжних рухів, формування різних субкультур. Саме тому, сьогодні у всьому світі значну частину членів неурядових організацій складають молоді люди, які входять до різних громадських організацій та політичних партій.

2. З'ясовано місце і роль молодіжної політики в системі публічної політики, охарактеризовано моделі та механізми реалізації молодіжної політики в Європі. Молоді особистості становлять велику частку активних в економічному плані громадян. Молодь посідає важливе місце на ринку робочої сили, адже в неї наявний великий потенціал, реалізація якого сприятиме покращанню соціально-

економічного становища суспільства. З огляду на це, молодіжна політика протягом декількох десятиліть є одною з найбільш актуальних об'єктів досліджень. Передумовами для цього є не тільки явища інтеграції та глобалізації, а і залежне становище соціуму від своїх якісних показників – молодих осіб. Саме вони – рушійне джерело, що спричиняє суспільний розвиток за рахунок впливу на створення та прогрес держави, та ефективна і дієва передумова для формування суспільно-політичних явищ. На зрізі сучасної соціально-економічної ситуації повноцінна інтеграція молодих людей у соціальне середовище і є пріоритетом серед напрямків динаміки державної управлінської та адміністративної діяльності. Проаналізовано нормативно-правове забезпечення молодіжної політики в країнах Європи. З'ясовано, що європейське законодавство щодо молоді можна поділити на 3 типи: законодавство щодо підтримки та стимулювання молоді; нормативно-законодавчі акти щодо соціального забезпечення молоді; законодавча база, яка регулює питання захисту молоді. З'ясовано, що європейські країни мають великий досвід формування та втілення молодіжної політики і роботи з молодими людьми.

3. Здійснено аналіз загальноєвропейських та національних структур, відповідальних за реалізацію молодіжної політики у країнах Європи. Інститути, що здійснюють молодіжну політику Європи, відіграють важливу роль і в межах системи інституцій міжнародного рівня. До основних інституцій належать: Профільний комітет, відповідальний за молодіжну політику, Комітет культури та освіти Європейського парламенту; Рада Міністрів, що опікується молоддю; Молодіжна робоча група; Європейська комісія; Національні агенції; Асамблея європейських регіонів, Європейський парламент, Європейський соціально-економічний комітет, Комітет регіонів, Комітет у справах молоді, Європейський молодіжний форум; Виконавче агентство з питань освіти, культури та аудіовізуальних засобів; Європейський молодіжний парламент, Спілка асоціацій молодіжних таборів Європейського Союзу, Демократична молодіжна співдружність Європи, Європейська асоціація студентів юридичних факультетів, Європейський студентський союз, Форум європейських студентів та ін. Окреслено можливості реформування молодіжної політики України на основі європейського досвіду. Здійснивши аналіз втілення молодіжної політики окремих держав, можна підсумувати, що доцільними для України є наступні кроки: використання французького та британського досвіду, посилення ролі самоорганізації шкіл, коледжів та університетів. Така діяльність актуальна для нашої держави, зважаючи на важливість виявлення потенційних лідерів країни, її еліти, вироблення у неї навичок управління колективом у межах самоорганізації; запозичення німецького досвіду щодо структури, яка притаманна молодіжній політиці загальнонаціонального та місцевого рівнів, і щодо підтримки державою молодіжних підприємницьких форм; відновлення студентських будівельних (трудова) загонів, використання білоруського досвіду та міжнародного обміну цими структурами, адже це невід'ємна складова діяльності молодіжних трудових рухів; покращення якості кадрового складу, який діє у сфері молодіжної політики. Необхідність посилення цього напрямку в нашій державі зумовлене браком спеціалістів психологічного, соціологічного, соціально-педагогічного профілю,

фахівців медико-соціальної спеціалізації, які займалися б молодіжними проблемами; здійснення, за умови розвитку в нашій державі самоорганізації на місцевому рівні, детального аналізу можливості впровадження основних складових громадської моделі, що передбачає британська молодіжна політика.

4. Запропоновано шляхи формування та реалізації державної молодіжної політики в умовах глобалізації та децентралізації. Для того, щоб молодіжна політика в умовах глобалізації мала найбільшу ефективність в об'єднаних територіальних громадах, важливими є: окреслення необхідної інфраструктури молодіжної політики, зокрема йдеться про її організаційну та фінансову складову; забезпечення роботи, що проводиться молодіжними центрами та молодіжними працівниками; підтримка розвитку інститутів громадянського суспільства; міжгалузеві та міжсекторальні співзв'язки молодіжної роботи; оцінка ефективності молодіжної роботи і звіт перед громадянами про результат роботи з молодими людьми; забезпечення можливостей участі молоді та молодіжного громадського контролю. Молодіжна політика в умовах децентралізації зорієнтована на забезпечення співробітництва та взаємодії місцевої влади з молоддю, вироблення комфортних умов для життя молоді в межах територіальної громади.

5. Окреслено перспективні напрями вдосконалення державної молодіжної політики в Україні. Подальший розвиток та реалізація молодіжної політики передбачає виконання таких кроків: посилення заходів, спрямованих на забезпечення молодих людей комплексом необхідних умов для їх цілісного вдосконалення; посилення співпраці різних інституцій з метою організації ефективного виконання молодіжної політики; забезпечення цільової спрямованості програм розвитку наявного потенціалу молоді; розробка сучасної методології та інноваційного інструментарію розвитку молодіжного потенціалу; створення осередків розвитку неформального типу освіти з метою профорієнтації молодих людей; запровадження партисипативних технологій для активного долучення молоді до процесу державного будівництва; забезпечення необхідних умов для створення центрів розвитку; активізація інвестиційної діяльності у сфері реалізації молодіжної політики; забезпечення механізмів розвитку та раціонального спрямування трудового потенціалу молодих людей; створення необхідних умов для залучення молодих людей до участі в реалізації міжнародних проєктів; забезпечення умов для зростання інформаційно-комунікаційних компетентностей молоді; створення умов для участі науково-дослідних установ у моніторингу та коригуванні молодіжної політики.

6. Охарактеризовано механізми впровадження державної молодіжної політики в Україні на прикладі Київської області, серед яких виокремлено інформаційно-комунікаційний, маркетинговий (зв'язки з громадськістю), адміністративно-територіальний, інноваційний, інвестиційний, інтеграційний, кадровий. За мету поставлено забезпечити єдність українського суспільства та зміцнити українську державність, організувати якісну та ефективну співпрацю, рівноправні відносини між молоддю, мережею громадських організацій, органів державної влади та місцевого самоврядування, а також організацій громадянського суспільства. Важливими інструментами реалізації механізму є:

нормативно-правова база, молодіжні органи управління, фінансування молодіжних програм, цільові молодіжні програми, соціальні служби для молоді, створення робочих місць, молодіжні структури та центри, стипендії, гранти та премії, молодіжні пільги, житлова молодіжна політика, молодіжна освітня політика, молодіжні громадські організації. Як результат, очікується розвиток творчого потенціалу молодого покоління, основних соціально-економічних показників його життя та діяльності з метою його залучення до реалізації процесів державотворення. Крім того, важливим наслідком є гармонізація української нормативно-правової бази та організаційних механізмів у сфері молодіжної політики з найкращими європейськими стандартами.

На підставі проведеного дослідження встановлено, що для оптимізації молодіжної політики в Україні необхідно:

– Президентові, Кабінету Міністрів України, Верховній Раді України: розробити та затвердити Загальнодержавну програму та аналогічні регіональні програми забезпечення молоді житлом; забезпечити опрацювання питань щодо затвердження відповідно до нормативно-правової бази Концепції та основних напрямів реалізації державної молодіжної політики; підготувати проект базового загальнонаціонального нормативного акту про основи державної підтримки молоді України, що передбачатиме підтримку молодих осіб на етапах становлення та інтеграції в суспільні процеси.

– Місцевим органам публічної влади: розв'язати проблеми зайнятості молоді, збільшити кількість робочих місць, задовольнити потреби тимчасового працевлаштування на регіональному рівні; створити регіональні цільові кредитні профспілки для матеріального забезпечення молодих сімей; забезпечити ефективну профорієнтаційну роботу серед молоді.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Праці, які відображають основні наукові результати дисертації

1. Гринчишин С. С. Механізми реалізації державної молодіжної політики на регіональному рівні. *Держава та регіони Серія «Державне управління»*. 2017. Випуск 4. С. 108-113.
2. Гринчишин С. С. Вплив глобалізаційних процесів на молодіжну політику в Україні. *Економіка та держава Серія «Державне Управління»*. 2018. №5. С. 35-38.
3. Гринчишин С. С. Молодіжна політика в Україні в сучасних умовах суспільного розвитку *Менеджер. Вісник Донецького державного університету управління. Серія «Державне управління»*. 2019. №1 (82). С.143-150.
4. Гринчишин С. С. Молодіжні цільові програми як дієвий інструмент реалізації молодіжної політики в Україні *Інвестиції: практика та досвід*. 2019. №7. С. 140-144.
5. Гринчишин С. С. Формування та реалізація державної молодіжної політики в умовах децентралізації *Державно-управлінські студії*. № 6(8), 2018. URL: <http://box5800.temp.domains/~ipkeduua/formuvannya-ta-realizatsiyi-derzhavnoyi-molodizhnoyi-polityky-v-umovakh-detsentralizatsiyi>.

6. Гринчишин С. С. Сутність та складові молодіжної політики *Збірник наукових праць Донецького державного університету управління «Сучасні проблеми державного управління в умовах системних змін»*. Серія «Державне управління». Т. XX, вип. 310. Маріуполь, ДонДУУ, 2019. С. 81-92.

Статті в зарубіжних виданнях

7. Grynchyshyn S. S. State regulation of youth employment in Ukraine. *Nauka i studia*. 2018. №8(188). Przemysł. P. 94-103.

Праці, які додатково відображають наукові результати дисертації

8. Гринчишин С. С. Державна молодіжна політика як структурна цінність суспільного розвитку. *Організаційно-управлінські та психологічні аспекти сучасного ринку праці України* : тези доповідей VI Всеукр. наук.-практ. конф. студентів та аспірантів (Київ, 27 листоп. 2017 р.) / упоряд. О. П. Канівець, Л. Г. Новаш. Ч. II. Київ, 2017. С. 43-45.

9. Гринчишин С. С. Кадрове забезпечення як основа реалізації молодіжної політики. *Проблеми управління соціальним і гуманітарним розвитком* : матеріали XI регіон. наук.-практ. конф. за міжнар. участю (Дніпро, 1 груд. 2017 р.) / за заг. ред. О. Б. Кіреєвої. Дніпро, 2017. С. 538-639.

10. Гринчишин С. С. Шляхи удосконалення державної молодіжної політики з урахуванням європейського досвіду *Правові аспекти публічного управління: теорія та практика* : матеріали IX наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 7 груд. 2017 р.) / за заг. ред. Л. Л. Прокопенко. Дніпро, 2017. С. 93-95.

11. Гринчишин С. С. Реформування молодіжної політики України на основі європейського досвіду *Європейська інтеграція в контексті світових глобалізаційних процесів* : матеріали VI науково-практичної конференції (м. Одеса, 15 груд. 2017 р.) / за заг. ред. Іжі М. М., Кривцової В. М. Одеса, 2017. С. 159-162.

12. Гринчишин С. С. Вплив децентралізації на молодіжну політику *Науково-практичне забезпечення децентралізації надання послуг в об'єднаних територіальних громадах* : матеріали наук.-практ. конф. (м. Київ, 18 квіт. 2018 р.) / за заг. ред. Р. В. Войтович, П. В. Ворони. Київ, 2018. С. 16-19.

13. Гринчишин С. С. Оптимізаційні напрями розвитку молодіжної політики в Україні *Публічна служба в модерній державі* : матеріали науково-практичної конференції, присвяченої 100-річчю державної служби України (м. Київ, 13 червня 2018 року) / за заг. ред. Войтович Р. В., Ворони П. В. Київ, 2018. С. 242-244.

14. Гринчишин С. С. Молодіжна політика України в умовах децентралізації *Форум прямої демократії* : матеріалів доповідей та тез всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Київ, 4 грудня 2018 року) / за заг. ред. Войтович Р. В., Ворони П. В. Київ, ТОВ «Видавничий дім «АртЕк», 2019. С. 124-125.

15. Гринчишин С. С. Принципи молодіжної політики в Україні, як основні напрямки реформаційних процесів *Науково-практичне забезпечення надання публічних послуг в умовах децентралізації*: збірник матеріалів доповідей та тез

інтернет-конференції (м. Київ, 18 квітня 2019 року) / за заг. ред. Р. В. Войтович, П. В. Ворони. Київ, ТОВ «Видавничий дім «АртЕк», 2019, Київ. С. 11-14.

АНОТАЦІЯ

Гринчишин С.С. Механізми реалізації молодіжної політики в умовах глобалізації. Рукопис.

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата наук з державного управління за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління. – Інститут підготовки кадрів державної служби зайнятості України, Київ, 2020.

У дисертаційній роботі вирішено актуальне наукове завдання, яке полягає у теоретико-методологічному обґрунтуванні особливостей формування та реалізації державної молодіжної політики в умовах глобалізації та децентралізації, а також розробці практичних рекомендацій щодо вдосконалення діяльності органів влади у даній сфері. Результати, отримані в процесі дослідження, підтверджують досягнення поставленої мети й вирішення завдань, дають підстави сформулювати ряд висновків і практичних рекомендацій. Удосконалено термінологічний апарат дослідження та запропоновано власне визначення поняття “молодіжна політика”. Під молодіжною політикою слід розуміти комплексний напрям розвитку теоретико-методологічних, науково-практичних, ідеологічних засад реалізації державних програм, спрямованих на інтеграцію молоді у процес державотворення, залучення їх інтелектуального і творчого потенціалу у процесі даної діяльності.

Удосконалено підхід до ідентифікації пріоритетних принципів молодіжної політики, серед яких варто виділити: захист прав молодого покоління; забезпечення пропаганди як засобу донести необхідність ведення здорового способу життя; спортивний та фізичний розвиток молодого населення; дух патріотичності серед молоді; рівні можливості щодо своєї реалізації, яка досягається молодію особистістю; гармонізація заходів комплексного міжвідомчого характеру щодо вирішення головних проблемних питань та потреб молодих громадян; залучення молоді до процесів прийняття рішень; забезпечення міжнародної співпраці у такій сфері, як молодіжна політика.

Розроблено механізм впровадження державної молодіжної політики в Україні на території Київської області. Як результат, очікується розвиток творчого потенціалу молодого покоління, основних соціально-економічних показників його життя та діяльності з метою залучення до реалізації процесів державотворення. Крім того, важливим результатом є гармонізація української нормативно-правової бази та організаційних механізмів у сфері молодіжної політики з найкращими європейськими стандартами.

Ключові слова: державне управління, механізми державного управління, молодь, молодіжна політика, реалізація механізмів молодіжної політики, глобалізація, децентралізація.

ANNOTATION

Grinchyshyn S.S. Mechanisms for the implementation of youth policy in the conditions of globalization. Manuscript.

Thesis for a Candidate Degree in Public Administration, specialty 25.00.02 – Mechanisms of Public Administration. – Institute for Personnel Training of the State Employment Service of Ukraine, Kyiv, 2020.

In the dissertation the actual scientific task is solved, which consists in theoretical and methodological substantiation of the peculiarities of the formation and implementation of the state youth policy in the conditions of globalization and decentralization, as well as the development of practical recommendations for improving the activity of the authorities in this area. The results obtained in the course of the research confirm the achievement of the set goal and the decision of tasks, give grounds to formulate the following conclusions and practical recommendations.

The terminology research unit has been improved and the concept of “youth policy” has been defined, namely, youth policy should be understood as a comprehensive direction of development of theoretical and methodological, scientific and practical, ideological principles for the implementation of state programs aimed at integrating young people into the process of state formation, involving their intellectual and creative potential in the process of this activity.

The approach to identification of the priority principles of youth policy is improved, among which one should highlight: protection of the rights of the younger generation; providing propaganda as a way to communicate the need to lead a healthy lifestyle; sports and physical development of the young population; the spirit of patriotism among youth; equal opportunities for their implementation, which is achieved by a young person; harmonization of measures of a complex interagency nature regarding the solution of the main problematic issues and needs of young citizens; involving young people in decision-making processes; Providing international cooperation in a field such as youth policy.

The main measures to be taken to reduce unemployment among young people are outlined, namely: agitation and educational work. In order to ensure this, it is necessary: to develop projects aimed at financing active youth employment promotion measures; conduct research to determine the specialties, professional skills and qualifications that graduates should possess; to include compulsory internship in the curricula; to develop and implement a mechanism of financial and other support for enterprises, institutions and organizations involved in the implementation of this program; to conduct training in job search technology and distribution of materials on employment issues, expansion of the information field on the state of the local labor market, potential employers in order to create conditions for self-determination of the person; carry out informative and training seminars and trainings on employment opportunities, intensifying their own efforts in solving employment problems and increasing self-esteem; organize meetings with employers and former unemployed who have successfully found a job or established their own business; to provide wide coverage of positive experience by the mass media; to introduce in the programs of educational institutions courses on technology of job search and optional lessons on organization of own business; to coordinate international activities: in the exchange of students for the purpose of internship, volunteer and temporary work.

The mechanism of implementation of the state youth policy in Ukraine on the territory of Kyiv region is developed, the result of which is expected to develop the

creative potential of the younger generation, the main socio-economic indicators of his life and activities in order to attract him to the realization of the processes of state-building. In addition, the important consequence is the harmonization of the Ukrainian legal framework and organizational mechanisms in the field of youth policy with the best European standards.

Key words: public administration, mechanisms of public administration of youth, youth policy, realization of mechanisms of youth policy, globalization, decentralization.

ANNOTATION

Grinchyshyn S.S. Mechanizmy wdrażania polityki młodzieżowej w warunkach globalizacji. Rękopis.

Praca dyplomowa dla kandydata w administracji publicznej, specjalność 25.00.02 – Mechanizmy administracji publicznej. – Instytut Kształcenia Kadr Państwowej Służby Zatrudnienia Ukrainy, Kijów, 2020 r.

W rozprawie rozwiązano rzeczywiste zadanie naukowe, polegające na teoretycznym i metodologicznym uzasadnieniu specyfiki formowania i wdrażania polityki młodzieżowej państwa w warunkach globalizacji i decentralizacji, a także opracowania praktycznych zaleceń dla poprawy działalności władz w tej dziedzinie. Wyniki uzyskane w trakcie badań potwierdzają osiągnięcie wyznaczonego celu i decyzję o zadaniach, dają podstawy do sformułowania następujących wniosków i praktycznych zaleceń.

Ulepszono jednostkę badań nad terminologią i zdefiniowano pojęcie “polityki młodzieżowej”, a mianowicie polityka młodzieżowa powinna być rozumiana jako kompleksowy kierunek rozwoju teoretycznych i metodologicznych, naukowych i praktycznych, ideologicznych zasad wdrażania programów państwowych mających na celu integrację młodych ludzi w procesie tworzenia państwa, z udziałem ich intelektualistów i potencjał twórczy w procesie tej aktywności.

Ulepszono podejście do identyfikacji priorytetowych zasad polityki młodzieżowej, wśród których należy podkreślić: ochronę praw młodszego pokolenia; zapewnienie propagandy jako sposobu komunikowania potrzeby prowadzenia zdrowego stylu życia; sport i rozwój fizyczny młodej populacji; duch patriotyzmu wśród młodzieży; równe szanse na ich realizację, które osiąga młody człowiek; harmonizacja środków o złożonym charakterze międzyagencyjnym w zakresie rozwiązywania głównych problemów i potrzeb młodych obywateli; angażowanie młodych ludzi w procesy decyzyjne; Zapewnianie współpracy międzynarodowej w dziedzinie, takiej jak polityka dotycząca młodzieży. Rozwijany jest mechanizm wdrażania polityki państwa na rzecz młodzieży na Ukrainie w regionie Kijowa, którego rezultatem jest rozwój potencjału twórczego młodego pokolenia, głównych wskaźników społeczno-ekonomicznych jego życia i działań w celu przyciągnięcia go do realizacji procesów budowania państwa. Ponadto ważną konsekwencją jest harmonizacja ukraińskich ram prawnych i mechanizmów organizacyjnych w dziedzinie polityki młodzieżowej z najlepszymi standardami europejskimi.

Słowa kluczowe: administracja publiczna, mechanizmy administracji publicznej młodzieży, polityka młodzieżowa, realizacja mechanizmów polityki młodzieżowej, globalizacja, decentralizacja.

Підписано до друку 20.02.2020
Формат 148x210 мм. Обл.-вид.арк. 0,9.
Наклад 100 прим.

Свідоцтво серії ДК № 1805 від 25.05.2004
Віддруковано з оригінал-макета в Інституті підготовки кадрів державної служби
зайнятості України
03038, м. Київ, вул. Нововокзальна, 17, тел. (044) 536 -14-85